

מסכת תענית דף כו.

בשלושה פרקים בשנה כהנים נושאים את כפיהן כל זמן שמתפללין,

(1) **ביום הכפורים** - ארבע פעמים, בשחרית במוסף במנחה ובנעילת שערים,

(2) **בתעניות** (3) **ובמעמדות** - שלש פעמים, בשחרית במוסף ובמנחה.

כשם שנחלקו הכהנים (ולויים) לכ"ד משמרות שהיו עולים לירושלים, **הכהנים** לעבודה, **והלויים** לשירה, כן היו **מעמדות** בירושלים ובכל עיר, **שישראל** נחלקו לכ"ד משמרות, ואותן הדרים בירושלים עומדים על גבי קרבנם ומתעניין ומתפללין שיתקבל ברצון קרבן אחיהם, שהקרבנות נקרבו משקלים של כל ישראל, וצריך הבעל לעמוד על גביו, והמעמדות היו שלוחים של כל ישראל, ושאר המעמד שדרין חוץ לירושלים מתכנסין לעריהם ומתעניין ומוציאין ספר תורה ביום תעניתם וקוראין **במעשה בראשית**, פרשה גדולה בשנים, וקטנה באחד.

יהי רקיע (באחד)	בראשית (בשנים)	ביום הראשון
יקוו המים (בשנים)	יהי רקיע (באחד)	בשני
יהי מאורות (בשנים)	יקוו המים (באחד)	בשלישי
ישרצו המים (באחד)	יהי מאורות (בשנים)	ברביעי
תוצא הארץ (בשנים)	ישרצו המים (באחד)	בחמישי
ויכלו השמים (באחד)	תוצא הארץ (בשנים)	בששי

אין בו מעמד....	כל יום שיש בו....
בשחרית	הלל
ר' עקיבא - במוסף, מנחה, ונעילה בן עזאי משום ר' יהושע - במוסף ובמנחה, אבל יש מעמד בנעילה	קרבן מוסף
ר' עקיבא - במנחה, אבל יש מעמד בנעילה בן עזאי משום ר' יהושע - במנחה ובנעילה	קרבן עצים
חזר ר"ע להיות שונה כבן עזאי	

מסכת תענית דף כו

זמן עצי כהנים והעם תשעה

א' ניסן	בני ארח בן יהודה (משבט יהודה)
כ' תמוז	בני דוד בן יהודה (ממשפחת דוד המלך)
ה' אב	בני פרעוש בן יהודה
ז' אב	בני יונדב בן רכב
י' אב	בני סנאה בן בנימין
ט"ו אב	בני זתוא בן יהודה ועמהן כהנים ולוים וכל מי שטעה בשבטו ובני גונבי עלי ובני קוצעי קציעות
כ' אב	בני פחת מואב בן יהודה
כ' אלול	בני עדין בן יהודה
א' טבת	בני פרעוש (שניה)

ה' דברים אירעו את אבותינו בי"ז בתמוז	וה' דברים בט' באב
נשתברו הלוחות	נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ
ובטל התמיד	וחרב הבית בראשונה
והובקעה העיר	ובשניה
ושרף אפוסטמוס את התורה	ונלכדה ביתר
והעמיד צלם בהיכל	ונחרשה העיר

- **שבוע** שחל ט' באב להיות בתוכה, אסור מלספר ומלכבס, בחמישי (אם חל ט' באב בע"ש) מותרין מפני כבוד השבת (ואם חל ט' באב לפני יום ה', מותר מיד לאחר ט' באב).
- **ערב ט' באב** לא יאכל אדם שני תבשילין, לא יאכל בשר ולא ישתה יין, [שני תבשילין היינו בשר ודגים, או בשר וביצים שעליו, או דג וביצה שעליו], **רשב"ג** אומר, ישנה.
- **ר' יהודה** מחייב בכפיית המטה על פניה ולא יישן עליה, ולא הודו לו חכמים.
- **אמר רשב"ג** לא היו ימים טובים לישראל כט"ו באב ויוה"כ שבהן בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין כדי שלא לבייש מי שאין לה, והבגדים טעונין טבילה, שמא חברתה נדה היתה, ובנות ירושלים יוצאות וחולות בכרמים, ואומרות בחור שא נא עיניך וכו' שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל וכו' צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו, ביום חתונתו זה מתן תורה דהיינו לוחות שניות ביוה"כ, וביום חתונתו זה בנין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו.

מסכת תענית דף כו:

נעילה	מנחה	שחרית ומוסף	נשיאות כפים בתענית
✓	✓	✓	משנה / ר' מאיר
✗	✗	✓	חכמים / ר' יהודה
✓	✗	✓	ר' יוסי

רבי מאיר - כל יומא לא פרשי כהני ידיהו במנחה משום שחרות, האינדא ליכא שחרות.

רבי יהודה - שחרית ומוסף דכל יומא לא שכיחא שחרות, לא גזרו בהו רבנן,

מנחה ונעילה דכל יומא שכיחא שחרות, גזרו בהו רבנן.

רבי יוסי - מנחה דאיתה בכל יומא, גזרו בהו רבנן, נעילה דליתה בכל יומא לא גזרו בה רבנן.

רבי יהודה אמר רב	הלכה כרבי מאיר	דרשינן ליה בפירקא, דבעינן דליקום כוותיה עלמא.
רבי יוחנן	נהגו העם כרבי מאיר	אורויי לא מורינן, דהם נהגו מאליהן, אבל אינו עיקר, ואי עביד, עביד, ולא מהדרינן ליה.
רבא	מנהג כרבי מאיר	מדרש לא דרשינן, דלא פשיטא ליה כולי האי דהלכה כר"מ, אבל מנהג כשר הוא, ואם שואלין, אורויי מורינן כר"מ.
רב נחמן וכן פסק הגמרא	הלכה כר' יוסי	והאינדא פרשי כהני ידיהו במנחתא דתעניתא, כיון דסמוך לשקיעת החמה קא פרשי, כתפלת נעילה דמיא, ואין לגזור אטו מנחה, שסתם מנחה בשאר ימים הוי בשש שעות ומחצה.

• **נסמכה** פרשת נזיר לכהן מברך.

• **הוקש** כהן משרת לכהן מברך שנאמר "לשרתו ולברך בשמו".

• **כהן** שתויי יין אסור מדרבנן לישא את כפיו, דהוי מעין עבודה, ואסור בעבודה שנאמר "ויין ושכר אל תשת

בבואכם וגו'", וכיון דאסמכתא נינהו, עושין היקש להקל.

נזיר	חרצן	יין	בעל מום
נזיר	אסור	אסור	מותר
כהן מברך	מותר	אסור	מותר
כהן משרת	מותר	אסור	אסור